

Η ΠΕΡΙΦΗΜΟΤΕΡΩΝ ΛΩΠΟΔΥΤΡΙΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η "ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ,, ΚΑΙ Η ΦΙΛΗΣ ΤΗΣ

Τὸ λωποδυτικὸ πανεπιστήμιον τῆς Σάλλυ Σκῶτ. Τὰ κατορθώματα τῆς ὠραίας νοσοκόμου τῶν ἐκατομμυριοῦχων. Ἡ ληστείες τῆς Μαργαρίτας Μπαϊν. Ἡ Ἄλις Λεφέβρ ἡ ἀριστοκράτισσα «γκάγκστερ». Ἡ Ζακελίνα Μόρετ κ' ἡ μαιραία ἀπροσεξία τῆς, κλ. κτλ.

ἀμερικανικὲς ἐφημερίδες δημοσίευσαν τὴν περασμένην ἑβδομάδα μιὰ καταληκτικὴν εἰδήσιν, πού δείχνει μὲ τὸ πῶς χαρακτηριστικὸν τρόπο σὲ ποῖο σημεῖο ἔχει φθάσει τὸ θράσος τῶν ληστών τοῦ Νέου Κόσμου...

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Ντένβερ τοῦ Κολοράδο ἔμαθε μὰ μέρα, ὅτι εἶχε ἰδρῦθῆι καὶ λειτουργοῦσε ἐκεῖ ἀρκετοὺς μῆνες τῶρα ἓνα Πανεπιστήμιον γκαγκστερς, σὸ ὅποιον φοιτοῦσαν πολλοὶ νέοι καὶ νέες, πού εἶχαν λάβει ἀπὸ διάφορες πολιτείας γὰρ τὰ σπουδάζουν τὴν ἐπιστήμην τοῦ ληστού!... Διευθυντὴς ἢ πρῶτανος τοῦ πρῶτοῦτον αὐτοῦ Πανεπιστημίου ἦταν...

...μία γυναίκα, ἡ διάσημος ἀμερικανίδα λωποδύτρια Σάλλυ Σκῶτ, ἀπὸ τὸ Νητρούτι, ἡ ὁποία ἔχει περάσει ἀρκετὰ χρόνια στὶς φυλακὰς.

Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν γκαγκστερς τοῦ Ντένβερ θὰ ἐξακολουθοῦσε ἀκόμη νὰ λειτουργῇ καὶ νὰ μαθαίνῃ στοὺς φοιτητὰς καὶ στὶς φοιτήτριες του τὰ πῶς ἀλλὰθαστα καὶ τὰ πῶς μοντέρνα λωποδυτικὰ ἐκόντων, ἂν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἀπεκαλεῖτο μιὰ ἡμέρα «ἐδξίος» ἀπὸ τὴ σατανικὴν διευθυντήν του, τὴ Σάλλυ Σκῶτ. Ὁ ὑποψηφίος γκαγκστερς τότε θύμωσε καὶ πρόδωσε στὴν ἀστυνομίαν τὸ ἀπόκρυφον ἴδιωμα!

Ἡ Σάλλυ Σκῶτ λοιπὸν συνελήφθη γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ καὶ ἀναγκάστηκε νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶχε μάθει σὲ πολλὰς νεαρὰς ἀμερικανίδες τὴν λωποδυτικὴν τέχνην. Στοὺς δημοσιογράφους πού ἔτρεξαν ἀμέσως νὰ τῆς λάβουν συνέντευξι, δὲν δίστασε νὰ ἀφηγηθῆ τὴν περὶ τὴν ἐπιβίωσιν αὐτῆς καὶ ν' ἀποκαλύψῃ συναρκατικὰς λεπτομερείας γιὰ τὴν δράσιν καὶ τῶν ἄλλων γυναικῶν γκαγκστερς τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ γυναίκα αὕτη, ἡ «βασιλισσα τῶν γκαγκστερς», ὅπως τὴ λέγανε οἱ σύντροφοί της, εἶχε ἀρχίσῃ τὴν ληστεϊκὴν ζωὴν ἀπὸ νοσοκόμος. Ἦταν τότε ἓνα ὄμοιο κορίτσι δεκαοκτὼ ἐτῶν μὲ καλοὺς τρόπους κ' εἶχε πάντα ἐλεγκτικὴν καὶ πλούσιαν πελατεία. Ἦταν, ὅπως ἔλεγε, εὐνοσιόμοιος τὸν ἐκατομμυριοῦχων, κ' αὕτη ἡ καθημερινὴ ἐπαφὴ τῆς μὲ τὸν πλοῦτον καὶ τὴ ζωὴν τῆς χλιδῆς, τὴν ἔκανε μιὰ νερά νὰ ἐπιθυμῆσῃ νὰ γίνῃ κ' ἡ ἴδια πλούσια καὶ νὰ ζήτησῃ νὰ βρῇ ἓνα πῶς προσοδοφόρον ἐπάγγελμα.

Ἀρχισε λοιπὸν νὰ σιγᾶν σὰ ὑποκτα καμπιτᾶρ, κ' ἔκει γνώρισε μιὰ νύχτα ἓνα ὑποκτο ὑποκείμενον, κάποιον Τζιμμυ Μπαϊν, πού τῆς πρότεινε νὰ κάνουν ἓνα περίπατον μὲ τ' αὐτοκίνητό του. Ἡ ὄμορφη Σάλλυ δέχθηκε πρόθυμα, σὲ λίγο ὅμως μετανόησε, γιὰτὶ ὁ σύντροφός της ἄρχισε νὰ τῆς γίνετα ἔνοχλητικὸς μὲ τὶς ἀδίστατες ἐπιθέσεις του. Ἐκείνη τότε ἔβγαλε τὸ περιστροφὸν τῆς ἀπὸ τὴν τσάντα τῆς γιὰ νὰ τὸν φοβίσῃ. Τότε ὁ Μπαϊν κατὰλαβε ὅτι εἶχε νὰ κάνῃ μὲ μιὰ διαβολογυναίκα καὶ δίσωξ νὰ διστάσῃ τῆς πρότεινε νὰ ἐπιχειρήσουν μαζί ἓνα καλὸ λωποδυτικὸν ἐκόντων...

— Ἀρχισε λοιπὸν νὰ φαρμακεῖο τῆς Τσέφφερσον Αἰθ, ἐδήλωσε ἡ Σάλλυ Σκῶτ στοὺς δημοσιογράφους. Μόλις μίτηραμε, ἐγὼ μὲ τὸ περιστροφὸν σὸ χερί φώναξα σ' ὄλο τὸν κόσμον πού θραιοκόντανε μέσα : «Ψηλά τὰ χέρια β' Ὁλοι τότε μαρμαρῶσαν στὴ θέσιν τους ἀπὸ τὸ φόβον. Δυστυχῶς ὅμως δὲν θράραμε σὸ ταμεῖον παρὰ μονάχα εικοσιτέσσερα δολλάρια!...

Δὲν ἀπογοητεύθηκε ὥστόσο ἀπὸ τὴν πρῶτη ἀποτυχία τῆς. Μιὰ ἄλλη ἡμέρα μίτηρε μονάχη τῆς σ' ἓνα ἐσπιατόριον κ' ἀφοῦ τρομοκράτησε ὄλα τὰ γκαρσόνια μὲ τὸ περιστροφὸν σὸ χερί, ἀδείασε τὸ ταμεῖον κ' ἔφυγε ἀνενόχλητη. Αὕτη τὴν φορὰ τὸ ἐκόντων εἶχε πετύχει. Ἡ Σάλλυ Σκῶτ εἶχε βρεῖ σὸ ταμεῖον 500 δολλάρια!...

Μὰ ἡ ὀμοκίνδυνη λωποδύτρια δὲν εἶχε μεγάλην πείρα τὸ ἐπαγγέλματος κ' εἶται, κάποινα μέρα, σὲ μιὰ ἐπιδρομῇ τῆς πού εἶχε κάνει σὸ ὑποκατάστημα μιᾶς Τραπέζης, πυροδότησε ἀπὸ ἀπροσεξία καὶ φυσικὰ ὁ πυροδωλλισμὸς τῆς κίνησε τὴν προσοχὴ τῆς ἀστυνομίας πού ἔτρεξε καὶ τὴ συνέλαβε ἀμέσως...

Ἡ Σάλλυ Σκῶτ φοροῦσε ἓνα πολυτελεῶς

μαντῶ μὲ ἄσπρη γούνα. Ὅταν ὅμως τὸ ἔβγαλε στὴν ἀστυνομία, παρασησάστηκε μὲ ἀντίκτο ποικίμωσον, μὲ ἀνασοκλιτωμένα τὰ μανίκια, ἀριστότατος εἶται νὰ φαίνονται στὰ χέρια τῆς διάφοροι ἐκαλλιτεχνικοὶ καὶ περίπλοκοι σιγματομοῖ. Στὸ δεξιὸν τῆς μπάτσον εἶχε ἓνα φρεῖδι μὲ τὴν ἐπιγραφήν : «Α ν ν π ὀ τ α χ τ ο κ ο ρ ῖ τ σ ι ω», καὶ στὸ ἀριστερὸν, ἓνα σπλιέττο μαρμαρῶμενον λοξὰ σὲ μιὰ νεκροκαρταλή. Ἡ «βασιλισσα τῶν γκαγκστερς» κλείστηκε λοιπὸν στὶς φυλακὰς γιὰ λίγο καιρὸν, κ' ὅταν βγήκε ἀπὸ καὶ μέρα, κατέφυγε στὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν λωποδυτικὴν σταδιοδρομίαν τῆς. Στὴ Νέα Ὑόρκη ἴδρυσεν μιὰ συμμορία ἀπὸ γυναῖκες γκαγκστερς κ' ἓνα θράδν ἢ ὄμορφη Σάλλυ μὲ δύο ἄλλες γκαγκστερς καὶ μὲ τρεῖς ὑποποτους συντρόφους τοὺς μίτηραν στὴ θύλα τοῦ δόκτορος Μπίγκλ, ἓνός ὀδοντοῖατροῦ τοῦ Λόγκ—Αἰλν καὶ μὲ τὰ περιστροφὰ στὰ χέρια τρομοκράτησαν τὸ δόκτορα, τὴ γυναίκα του καὶ τὴ μητέρα του πού θραιοκόντουσαν ἐκείνη τὴ στιγμὴν σὸ σαλόνι. Ἡ Σκῶτ ἀνοῖξε τότε τὸν ραδιοφῶνον καὶ ἐνὼ αὐτὸ σκοροῦσε τοὺς ἦχους μιᾶς εὐθύμης ὀρχήστρας, ἔκλεψε ἀπὸ τὸ δόκτορα Μπίγκλ ἓκατὸ δολλάρια πού εἶχε σὸ πορτοφόλι του κ' ἓνα δαχτυλίδι. Μιὰ ἄλλη σύντροφός της ἔκλεψε ἀπὸ τὸ χερί τῆς κμισσοῦς Μπίγκλ ἓνα βραχιόλι μὲ διαμαντὰ καὶ ἡ τρίτη μίτηρε στὴν κρεββατοκάμαρὰ τῆς καὶ τῆς πήρε ὄλα τὰ βαρῦτα κοσμημὰτὰ τῆς...

Ἡ συμμορία ὅμως δὲν ἔμεινε καὶ τόσο εὐχαριστημένη ἀπὸ αὐτὰ τὰ κλοπιμὰ καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν ὀδοντοῖατροῦ νὰ τῆς ἀποκαλύψῃ πού ἔκρυβε τὰ λεφτὰ του. Κ' ὅταν ἐκείνος ἀρνήθηκε, ἡ τρεῖς γκαγκστερς τοῦ ἔβγαλαν τὰ παπούτσια καὶ τὶς κάλτσες κ' ἄρχισαν νὰ τοῦ καινε τὰ πέδιλα μὲ τὰ τσιγάρα τους, πού τ' ἀνάβαν καὶ τοὺς τὰ δύνανε ἡ τρεῖς ὄμορφες συντρόφισσες τους. Τὰ μαρτύρια αὐτὰ τοῦ δόκτορος Μπίγκλ κράτησαν ὄς τὴ στιγμὴν πού βρήκε τὴν ευκαιρία καὶ μ' ἓνα ἀτελειωμένο πλῆγμα ἔφτασε σὸ παράθυρον, τὸ δρασεκίωσε καὶ πηδήξε σὸν κήπον...

Ὅταν ὅμως ὕστερα ἀπὸ λίγη ὄρα γνώρισε μὲ μερικὸν γείτονός του, ὁ γκαγκστερς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, εἶχαν γίνῃ ἀφαντοί... Ἐποτὶς τῶρα ἀπὸ τὰ δικὰ τῆς κατορθώματα, ἡ Σάλλυ Σκῶτ ἀφηγηθῆ στοὺς δημοσιογράφους τὴν δράσιν κ' ἄλλων γυναικῶν γκαγκστερς, ὅπως τῆς Μαργαρίτας Μπαϊν, τῆς Ἄλις Λεφέβρ καὶ τῆς περισημῆς Ζακελίνας Μόρετ.

Ἡ Μαργαρίτα Μπαϊν, ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια, εἶχε ἀνακηρυχθεῖ τὸ ὄμοκότερον γκαγκστερ τὸν Σικάγον. Στὴν ἀρχὴ ἐργαζότανε ὄς δακτυλογράφος, μὰ γρήγορα ἐγκατέλειψε τὸ ἀσημαντο αὐτὸ ἐπάγγελμα γιὰ νὰ γίνῃ λωποδύτρια. Ἦταν ἐκκεντρικὴ μέχρι τρέλλας κ' ἔκλεινο πού τὴ διασκεδάζε περισσότερο ἀπὸ καὶν ἄλλο, ἦταν ὁ τρόμος πού ἔπαινε ἓναν ταμία, ὅταν τοῦ ἀκομμοῦσε τὸ περιστροφὸν σὸν κρόταφο καὶ τοῦ ἀδείασε τὸ σιγατόριον... Ἡ Μαργαρίτα Μπαϊν γελῶσε τότε δυνατὰ μ' ἓνα ἰδιοτρόπον καὶ σαρκαστικὸν γέλιο. Ὅλα τὰ θύματα τῆς δὲν ληρομονοῦσαν ν' ἀνακροῦν στὴν κατάθεσιν τοὺς τὸν παράξενον γέλιον τῆς, πού τοὺς εἶχε κάνει τὸση μεγάλῃ ἐντίπωση. Ἡ Μαργαρίτα Μπαϊν ὅμως ἐξακολουθοῦσε νὰ παραμένῃ ἀσύλληπτη καὶ νὰ κλέβῃ τὰ ταμεῖα ὄς τὴν ἡμέρα πού τῆς ἔτυχε ἡ ἀκόλουθη περιπέτεια.

Ἐνα θράδν, ἐπιστρέφοντας σὸ σπίτι τῆς, τὴν πλησίασε ἓνας πόλιςων καὶ προσεφέρθη νὰ τὴ συνοδέψῃ, γιὰτὶ ἔταν τόσο ὄμορφο γκαγκστερ, ἔως τῆς εἶπε, κινδύνευε νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῶν ἄλλων πού πρηνιζοῦν τὴ νύχτα μέσα στοὺς ἐρημικοὺς δρόμους...

Ἡ πρότασις αὕτη φάνηκε τόσο κομωκὴ στὴ Μαργαρίτα, ὄστε δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῇ κ' ἄρχισε νὰ γελᾶν... Αὐτὸ ὅμως τὸ ἰδιοτρόπον καὶ σαρκαστικὸν γέλιο τῆς θύμωσε ἀμέσως σὸν ἀστυνομικὸν πὶς καταθέσεις τῶν θύματων τῆς κ' ἀντὶ νὰ τὴ συνοδέψῃ σὸ σπίτι τῆς, τὴ συνώδευσε σὸ ἀστυνομικὸν τιμήμα!...

Πιὸ ἐπικίνδυνη ἀπὸ τὴν ἐκκεντρικὴν Μαργαρίτα Μπαϊν ἦταν ἡ Ἄλις Λεφέβρ, ἡ ἐφοκροκράτισσα γκαγκστερς, ἡ ὁποία παραθῆξε μὲ τοὺς ἐκατομμυριοῦχους σὸ Λόγκ—Μπίτς τῆς Καλιφορνίας. Ἡ Ἄλις ἦταν πολὺ ὑπερφη γιὰ τὰ λωποδυτικὰ τῆς κατορθώματα καὶ κρατοῦσε καὶν μέρα σὸ Ἡμερολόγιον τῆς λεπτομερεῖς σημειώσεις γιὰ τὰ ἐγκληματικὰ ἐκόντων τῆς... Εἶχε ἀκόμη κ' ἓνα μεγάλο λεύκωμα, σὸ ὅποιον κολλοῦσε τ' ἀποκόμματα τῶν ἐφημερίδων, πού περιέγραφαν μὲ συναρκατικὸν τρόπον πὶς ληστείες τῆς...

Ἡ Ἄλις Λεφέβρ ἄρχισε τὴν ἐκαρριέρα

Ἡ Σάλλυ Σκῶτ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΩΔΑΤΕ

ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

Μιά χήρα είχε δύο πετεινάκια, που τάρφερε και τα περιποιόταν, με μεγάλη επιμέλεια. Μιά μέρα όμως τα πετεινάκια της έγιναν άφαντα.

Η δυστυχία ή γυναίκα στην απελπισία της πήγε στο γείτονά της τόν παπά και τόν παρακάλεσε να διαβάσει έναν άφορισμό στην εκκλησία για τούς κλέφτες.

Καί ὁ καλός σου ὁ παπάς, που αὐτός είχε ξεκοιλιάσει τὰ πετεινάκια, τὴν Κυριακὴ, μετὰ τῆ θεία λειτουργία, βγήκε στὴν Ὁραία Πύλη καὶ ἀπήγγειλε τὸν ἑξῆς ἀφορισμό:

— Ὅποιος ἔφαγε τὰ πετεινάκια τῆς χήρας, τὸ μαῦρο ρούχο ἀπὸ πάνω του νὰ μὴν τοῦ λείψῃ, κόκκινο φέσι ποτέ του νὰ μὴ φορέσῃ, τὰ γένητα του καὶ τὰ μαλλιά του ποτέ του νὰ μὴν τὰ κόψῃ...

— Φτάνει, φτάνει, δέσποτά μου!... Φώναξε ἡ χήρα. Ἄρκετὰ τὸν καταράστηκες τὸν κακομοῖρο, γὰ δύο πετεινάκια!

Μεταξὺ γιατρῶν:

— Φαίνεσθε κρυομένους, κύριε συνάδελφε.
— Μὴ μὲ λέτε συνάδελφον. Σήμερα βήχω σάν... πελάτης σας!

Ὁ δάσκαλος.— Ἐξ καὶ τέσσερα πόσα μᾶς κάνουν;
Ὁ μαθητὴς.— Ἐντεκα.
Ὁ δάσκαλος.— Πρῶσεξε... Γιὰ λογάρισε μῆπως μᾶς κάνουν δέκα.
Ὁ μαθητὴς.— Ὅχι, δάσκαλε... Πέντε καὶ πέντε κάνουν δέκα!...

Μεταξὺ φιλενάδων:

— Ὅστε ὁ ἄντρας σου ἦταν χήρος;
— Ναί. Εἶμαι ἡ δεύτερη γυναίκα του.
— Καὶ δὲν σοῦ κάνει ποτέ λόγο γὰ τὴν πρώτη;
— Ἄς πάρει τὰ μούτρα του!... Ὁ ἀρχισοῦ κ' ἐγὼ τότε νὰ τοῦ μιλάω γὰ τούς δύο πρώτους ἄντρας μου!

Στὸ σιδηροδρομικὸ σταθιὸ:
Ἡ γεροντοκόρη (στὸν εισπρακτορά).— Κύριε, ἂν ἦταν δινατὸν νὰ μὴν μποῦν ἄλλοι στὸ βαγόνι, που θάμει ἐγὼ. Εἶνε τόσα ἄλλα ἐντελῶς κενά. Ἦθελα νὰ μείνω μόνη.
Ὁ εἰσπρακτὴς.— Ἄν θέλετε νὰ μὴ ζῆνωση κανέναν θγάλετε τὸ κεφάλι σας στὸ παράθυρο, ὥσπου νὰ ξεκινήσουμε.

Ὁ ἀνεπιθύμητος ἐραστής:
— Σὰς παρακαλῶ, κυρία μου, νὰ μὲ μεταχειρισθῆτε σάν σιλάβο σας.
— Λαμπρά!... Λοιπὸν, σὰς ἀποδίδω τὴν ἐλευθερία σας. Χαίρετε!...

Ὁ πιπᾶς, (παρηγορῶντας ἕναν που κλαίει γὰ τὸ θάνατο τῆς πεθερᾶς του).— Μὴν κλαῖς ἔτσι, τέκνον μου, θὰ ἔρθῃ ἡμέρα, που θὰ τὴν συναντήσης ἐκεῖ ἐπάνω, στὸν οὐρανό!...
— Ἰσα-ἰσα γ' αὐτὸ κλαίω, πάτερ μου!...

τῆς μετὰ μιά μικρὴ κλοπή. Μιά νύχτα ἔκλεψε ἀπὸ δύο μεθυσμένους ἐργάτες τὰ περισσοφά τους καὶ τούς ἠλεκτρικοὺς φανούς τους. Ἐπειτὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, σκότωσε ἕνα σκυρὸ κ' ἔκλεψε τ' αὐτοκίνητό του. Ἀπὸ τότε ὄχις νὰ κάνει πολιάρθιμες δολοφονίες καὶ νὰ ληστεύῃ τις δόλλες τῶν ἐκατομμυριοῦχων τοῦ Λόγγ-Μπῆτς, ὡς τὴν ἡμέρα που προδόθηκε πουλῶντας ἕνα μαρογαριτάρικο κολλιε ἀνεκτιμητοῦ ἀξίας... Ἡ ἀστυνομία λοιπὸν ἀπὸ τὸ Ἡιερολόγιό τῆς ἔμαθε λεπτομερῶς ὅλα τὰ ἐγκλήματά της καὶ ἡ Ἄλις Λεφέθο κατέληξε νὰ πεθάνῃ ἀπάνω στὴν ἠλεκτρικὴ καρέζλα...

Ἀπὸ μιά ἀποροσεξία πάλι, ἐγυναίκεας θὰ ἐλέγαμε, ἔπεσε στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας καὶ ἡ περιφημὴ Ζακελίνα Μόρετ, μιά παράξενη γυναίκα ἐγκάκιστος; τὸ Οὐδέστ, που φοροῦσε πάντα ἀνδρική ρούχα καὶ εἶχε διαρκῶς στὸ στόμα τῆς ἕνα χοντρὸ ποῦρο «Ἀβάνια». Ἡ Ζακελίνα εἶχε διαπράξει πολιάρθιμες ληστείες κ' ἤξερε ὅλα τὰ «κόλπα» τοῦ λαποδοτικοῦ ἐλαγγέλιματος. Μιά ἡμέρα όμως που μπίχε νὰ κλέψῃ ἕνα ἐμπορικὸ κατάστημα τοῦ Οὐάϊομυζ, εἶπε στὸν καταστηματοῦχο νὰ περάσῃ στὸ γραφεῖο του, δίχως νὰ ξερῃ ὅτι τὸ γραφεῖο του εἶχε κ' ἄλλη ἔξοδο. Κι' ἐνῶ λοιπὸν ἐκεῖνη ἄνοιγε τὸ χρηματοκιβώτιό του, ὁ καταστηματοῦχος ἔτρεξε στὸ γειτονικὸ ἀστυνομικὸ πηχια καὶ εἰδοποίησε τούς πόλισημν...

Ἔτσι, ἡ Ζακελίνα Μόρετ, τὴν ὥρα που ἔβγαυε ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸ κατάστημα, ἔπεσε στὰ χέρια τους καὶ κλειστικε γὰ δέκα χρόνια στὶς γυναικεῖες φυλακῆς.

Ἀδτεῖς ἡ ἐγκληματικῆς γυναικεῖς, κατὰ τὴ γνώμη τῆς Σάλλυ Σκότ, τῆς ἐβασίλισσας τῶν γυναικοῦχων, εἶνε ἡ περικνημότερες λαποδοῦρες τοῦ Νέου Κόσμου.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

— Ὁ ἔρωσ εἶνε ἕνα δέντρο, που ριζώνει στὰ βάθη τῆς ψυχῆς κ' ἀνθίζει ἀκόμα καὶ στὰ ἔρηια μιάς καρδιάς.

— Ὁ ἔρωσ κυριαρχεῖ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν Θεῶν.

— Ἐνας τίμιος ἀνθρώπος μπορεῖ νὰ ἐρωτευθῆ σάν τρελλός, ὅχι ὅμως καὶ σάν βλάκας.

— Ὁ ἀνθρώπος ἐπλάσθηκε ἔτσι, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ συναισθησὴ τῆς ὑπάρξεώς του, ἂν δὲν ἀγαθῆσι τοῦλάχιστον μιά φορὰ.

— Ἀρκεῖ πολλῆς φορῆς νὰ ἔχῃ ἀγαθῆθῃ κανεὶς ἀπὸ μιά γυναίκα, γὰ νὰ μπορεῖ νὰ κατακτῆσῃ καὶ πολλῆς ἄλλες.

— Τὸ νὰ ἀναπτύσῃ κανεὶς τὸ πνεῦμα, τὶς ἰδέες καὶ τὸν πόθο τῆς ἐλευθερίας τῆς γυναικας, εἶνε σάν νὰ δῖνῃ ἀκονισμένο μαχαίρι στὰ χέρια ἐνὸς παιδιοῦ.

— Ἡ γυναίκα που γρήγορα παρῆτσε τὸν πρῶτο τῆς ἐραστή, γρήγορα ἐπίσης θὰ παρῆτση καὶ τὸν δεύτερο.

— Πιστὸς ἀκόλουθος τῆς νεότητος εἶνε ὁ ἔρωσ καὶ τῶν γηρατειῶν ἡ φιλαργυρία.

— Ὡ, δὲν ὑπάρχει πὸ δυστυχισμένο πλάσμα ἀπὸ τὴ γυναίκα, που σκέπτεται.

— Ἡ ὠραϊότης εἶνε ἡ τελειότης τῆς ἔλης, ἡ ἀγαθότης εἶνε ἡ τελειότης τοῦ πνευματος, ἡ ὠραϊότης κ' ἡ ἀγαθότης μαζύ, εἶνε ἡ τελειότης τῆς τέχνης.

— Δὲν ὑπάρχει τρομερότερο πράγμα ἀπὸ τὴν γυναίκα, που ἔχει πάρει μεγάλη προίκα.

— Σὲ κάθε ἀντρόγινο ὑπάρχει μιά κρυφὴ πληγὴ, ὅπως τὸ σκουληκὶ μέσα στὸ μῆλο.

— Ἡ καρδιά εἶν' ἕνας μάγος, ὁ ὁποῖος μαντεύει πάντοτε τὴν ἀλήθεια.

— Ἡ ὄμορφος γυναίκες μέσα στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων εἶνε ὅτι τριανταφυλλίς μέσα στὸ δάσος.

— Ἡ γυναίκες ἀγαποῦν μὲ τὴν καρδιά τους, οἱ ἄνδρες μὲ τὶς αἰσθησεις τους.

— Ἡ περισσότερες γυναίκες γίνονται γλυκεῖες κ' ἀξιαγάπητες ὅταν θγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τους, παρὰ ὅταν μένουν μέσα σ' αὐτό.

— Ἡ γυναίκες ἔμαθαν νὰ κλαῖνε γὰ νὰ μποροῦν νὰ ψεύδονται μὲ περισσότερη ἐπιτηδεσιότητα.

— Δὲν ὑπάρχει ἀγαθὴ γυναίκα. Κι' ἂν ὑπάρχει κάποιον καιμιά, δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς, κ' ἀπὸ ποῖο περιστατικό ἕνα πράγμα φέρεται κακὸ μετεβλήθη σὲ ἀγαθὸ.

— Ἡ γυναίκα ἡ ἀγατὰ πολὺ ἢ μισεῖ πολὺ. Μέσος ἔρωσ δὲν ὑπάρχει.

— Οἱ ἄνθρωποι περνοῦν τὸν Ἀπρίλι τῆς ζωῆς τους ὅταν εἶνε ἐρωτευμένοι πλατωνικά. Τους πᾶνει ὅμως ἀποτόμως ὁ Δεκέμβρης μὲ τὶς παντρευτικῆς.

— Ὅλες ἡ ἀνθρώπινες ἀρετῆς νομίζω πῶς μποροῦν νὰ περιληφθοῦν σὲ μιά μονάχα λέξι: «ἔρωσ».

— Νὰ βρισκεται κανεὶς μεταξὺ τῶν γυναικῶν χωρὶς νὰ παραστρατήσῃ ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ εἶνε κατὰ περισσοτερο ἀπὸ τὸ ἄνασθη νεκροῦς.

— Ὅταν ἡ γυναίκα παρῆτθῆ πλέον τῆς ἐπιθυμίας ν' ἀρέσῃ, τῆς μένει ἀκόμα ἕνας τρόπος ἐρωτοτροπίας: νὰ εἶνε ὑποφερτὴ.

— Ἡ ἐρωτευμένης καρδιῆς συνεννοῦνται μὲ λίγες μόνον λέξεις.

— Ὁ ἔρωσ εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τὸ καθῆκον. Ὁ θάνατος μόνον μπορεῖ νὰ κινήσῃ τὸν ἔρωτα.

— Μονάχα στὸ πρόσωπο μιάς γυναικας μπορεῖ κανεὶς νὰ διασθανθῇ τὸν Παράδεισο.

